

ΜΑΤΙΕΣ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

Οι σφοδροί άνεμοι και μάλιστα οι κυκλώνες σηκώνουν ψηλά από τη γη, στα ανώτερα στρώματα της ατμόσφαιρας, όχι μόνο άχνη και γύφ, λουλουδιών και μικρότατα έντομα, αλλά και λουλούδια διλόκληρα και σπόρους φτωτών και άμμο ψηλά και χρωματισμένη σάνη. Όλα αυτά διαλύονται έκει ψηλά και χρωματίζουν τα σύννεφα. Έτσι καμιά φορά ή βροχή που πέφτει είναι εχθραμή, κόκκινη—από μιά κόκκινη άχνη λουλουδιών ή απ' τη σάνη των φτερών μερικών μικροσκοπικών έντόμων—λίαντη κίτ.

Άλλ' έστού από τις σάν «αίμα» ή σάν «θεϊάφι» βροχές έχουν με κι άλλες πολύ πιο παράξενες.

Κατά των Άπριλου του 1827 έπεσε στην Περούια μιά βροχή... από σιτάι! Η γη σκεπασμένη από ένα στρώμα σπόρων σιταριού, λάχους δ βακτύλων. Κι' οι άνθρωποι παραινούνταν με το σιτάρι αυτό φωνή πρώτης ποιότητας!

Στη Γαλλία κατά το 1820 έπεσε οργάνια βροχή... μαζί με ψαρόνια: Έπίσης στα 1834 στις όχθες του Γάγγη, του Ιερου πεγασιού των Ίνδιων, έπετα από μιά λαίλαπα, ή γη έστρώθηκε με μικροσκοπικά ψαράκια...

Κάποτε πάλι στη Σκωτία έβροξε ρέγγες, στη Νότιο Αμερική βδέλλες και στην Ίταλία μικρά βατραχάκια, που το χρώμα τους ήταν κεραιμιά.

Όι' αυτά τα μικρά ζώα δεν ζουν καθόλου πάνω από τα σύννεφα, όπως πιστεύαν οι άνθρωποι του παλιού καιρού, αλλά άπολύονται τα στρώματα ψηλά οι σφοδροί άνεμοι κι' οι κυκλώνες και κατόπιν τ' άφύονται να ξαναπέσουν στην γη.

Ό Μάιος ήταν ο πιο δυσκίμωνος μήνας κατά την αρχαιότητα. Έθεωρείτο από πάντοτε ως άτασιος για τους γάμους.

Ό Όιδίους γράφει σχετικάς: «Άς προσέχουν ή παρθένες και ή χήρες να μην ανώνουν κατά τον μήνα αυτό τις δάδες του ύμεναίου, γιατί όχι άργά ή δάδες αυτές θα μεταβληθούν σε νεκρές λαϊκάδες».

Μιά γαλλική παροιμία έξ άλλου λέει: «Ο γάμο του Μαΐου είναι γάμο θανατηφόρος».

Είνε γνωστά έπίσης δύο ιστορικά περιστατικά, τα όποια δικαιολογούν αυτή τη δεισιδαιμονία. Ό βασιλεύς της Άγγλίας Κάρολος Α' παντρεύτηκε μήνα Μάιο την προγαμία της Γαλλίας Έριέττα. Έ, λοιπόν, ο σύζυγός της κατηγορήθηκε ως προδότης της πατρίδος του και θανατώθηκε από τον Κρόμβολ στα 1648.

Έπίσης ή Μαρία Άντουανέττα και ο σύζυγός της Λουδοβίκος ΙΣ' της Γαλλίας, οι όποιοι είχαν άναγορευθή βασιλείς στις 16 Μαΐου του 1776, καρατομήθηκαν κατά τη γαλλική επανάσταση.

Το γέλιο είναι εξααιρετικά όφελίμο στην υγεία μας, γιατί δίνει καινούργιες δυνάμεις στο σώμα και την ψυχή μας.

Τό ειλικρινές και άδολο γέλιο διαστέλλει τους πνεύμονας, δυναμώνει την καρδιά, δίνει χρώμα ροδαλό στο πρόσωπο, τονώνει τους μύς και κατατολιμά τις ρυτίδες.

Άλλά υπάρχουν τόσα είδη γέλιου! Μερικοί το διαφορν σε πέντε μεγάλες κατηγορίες και έπί τη βάση των κατηγοριών αυτών χαρακτηρίζουν τον άνθρωπο.

- 1) Στο τρανταχτό γέλιο: "Όσο γελούν τρανταχτά, είναι ειλικρινείς, άδολοι, αλλά άσταθείς.
- 2) Στο σιωπηστό γέλιο: "Έτσι γελούν οι μελαγχολικοί και φλεγματικοί.
- 3) Στο βαθύ γέλιο, το όποιο φανερώνει αισθηματικότητα και γενναφοροσύνη.
- 4) Στο εύκολο γέλιο: "Έτσι γελούν τα παιδιά κι' οι άφελείς.
- Και 5) Στο εκωκίμενο γέλιο, το όποιο φανερώνει άνθρωπο φιλάργου, ίτακριτή και μεσάνθρωπο.

Πόσο διαφορετικές γνώμες, αλήθεια, υπάρχουν για την όμορφιά και πόσο παράξενες!

Οι Έθροπαιοι θαυμάζουν τα μεγάλα και άλλον στοργγγαλά μάτια. Οι Κινέζοι τα τριγωνοειδή.

Ό Εθροπαίος άγατά το μικρό στόμα, ο Λίθιορ λατρεύει το τεράστιο!

Έμεις θεωρούμε ως όμοια αυτά τα μικρά και διαφανή. Οι Αίγυπτιοι τα πολύ μεγάλα και οι Ίνδοι και οι Κινέζοι θεωρούν ένδειξη ευγένειας τα αυτά που χρομόναι σάν ζουμαδάδες...

Οι Πέρσαι τη γρηή ύψη τη νομίζουν θεϊκή κατάρα και φροντίζουν ν' άνασπείνουν τις ύψεις τους με ξυλαράκια!

Οι Περούβιανοι θεωρούν άπαραίτητο νύχι ή γυναίκα τους μεγάλα ρουθούνια.

νευριασμένους. —Τι έχεις, Έμερου; τόν ρώτησα περιέργη. Μάλωσε μήπως με κανένα συνάδελφό σου;

—Όχι, μου άπάντησε, μά έλαθα διαταγή να έπιτάξω όλα τα γύρω σπίατα. Μέχρι αύριο το πρωί, πρέπει να είναι άδειαστά 350 σύνταγμα πρόκειται να στραποεδεύσει έδω πέρα και χρειάζομαστε οκίματα για τους αξιωματικούς. Θα μείνη μιά μέρα. Έπειτα θα προγαρήσει στο γερμανικό μέτωπο για να ένωσούη τις γραμμές. Κατάλαθαίνεις λοιπόν τις σκοτούρες μου.

—Έκρυφα όσο μπορούσα τη χαρά μου. Αυτή ή πληροφορία ήταν σημαντική. Όστόσο βοήθησα τον Χούσιμαν σ' αυτή την ύπηρεσία του. Έπειτα έκανα ένα σχεδιάγραμμα και το διαβίθασα μ' ένα έμπιστο πρόσωπο στο έπιτελείο των Συμμάχων. Πέρασα μιά έφιαλτική νύχτα. Έθλεπα στ' όνειρό μου ένα πλήθος νεκρών ανθρώπων να θέλουν να με ξεσχίσουν με τα δόντια τους κι' άκουγα τα ουρλιάσματα και τις αγωνιώδεις κραυγές των πληγμένων. Τά έξημερώματα έψτησα από τους ήχους των σαλπίκων. Οι Γερμανοί είχαν φτάσει στο Σάρορεμπουργκ. Ήταν όλοι τους σχεδόν παιδιά. Φορούσαν ύπερήφανα τα μητέρα κράνη τους, είχαν στολισμένο το στήθος τους με τιμητικά μετάλλια και περπατούσαν με γρήγορο και ζωηρό βήμα. Κατασκήνωσαν έξω από το Σάρορεμπουργκ μέσα στο δάσος. Έτσι θα μπορούσαν να κρυφθούν από καμιά άπρόοπτη έξερρευνη των γαλλικών αεροπλάνων.

Μέχρι το μεσημέρι δεν είχε σημειωθή κανένα έπεισόδιο. Οι Γερμανοί σιασκέδασαν με τις ψυσαρμίνιές τους, έγρασαν γραμμάτα στους δικούς τους γεμάτα ένθουσιασμό και έξεκουραζόντουσαν. Ξαφνικά, τήν ώρα του σιουσιού, ο ούρανός γεμίσε από ένα σωρό αεροπλάνα. Όλα είχαν στα φτερά τους τα διακριτικά της γερμανικής αεροπορίας. Οι στρατιώτες, νομίζοντας, ότι πρόκειται για καμιά έπίδειξη, άρρισαν να χειροκροτούν και να ζητωκραυιάζουν. Κι' αυτοί άκόμη οι αξιωματικοί δεν άνηύθησαν. Τ' άεροπλάνα όμως όταν έφτασαν πάνω από το δάσος, άχισαν να ριγούν μιά πυρίνη βροχή από όθιες. Σε μιά ώρα, όλο το 350 σύνταγμα είχε γίνει ένας άμορφος σωρός από πτώματα και κομματιασμένες σάσκες. Αυτή ή έπίθεση ήταν τόσο άπρόοπτη, ώστε οι Γερμανοί δεν πρόφτασαν να είδοποιήσουν τά δικά τους καταδιωκτικά. Έτσι, τα συμμοχαλιά αεροπλάνα, που είναι μεταμορφωθή σε γερμανικά, για να μη κινήσουν τις ύποψιες του έθροφ, σκόρπισαν άνευόγλητα το θάνατο και κατόπιν έξαφανίστηκαν στο βάθος του δόλιζτος, πρds τις γραμμές των γαλλικών στρατευμάτων. Χάρης στις πληροφορίες μου, οι Γάλλοι είχαν έκδικηθή τους άτυχους συνδελφούς τους, που είχαν βρή τραγικό θάνατο από τ' άσφυξιόγανα. Μά το παράξενο είναι ότι κανείς δεν με ύποπτεύθηκε. Όλοι νόμισαν ότι τουρ είχε προδοσει ο Γερμανός λοχαγός Έμερου Χούσιμαν. Τήν ίδια μέρα τόν πέρασαν από το Στρατοδικείο και τόν τουφέκισαν. Κι' έγώ έξακολούθησα να στέλνω άνευόγλητα τις πληροφορίες μου και να περιποιούμη τους πληγμένους, μέχρι τη μέρα που μιά καινούργια διαταγή του Β' Έπιτελικού Γραφείου με διέταξε να φύγω για το Βερολίνο, για να έκτελέσω μιά άλλη έμπιστευτική άποστολή.

Η Φλωράνς Μπρινιόλ τώρα είχε σαγιάσει. Τό ποσίωπό της ήταν χλωμό και χαράζονταν από νευρικούς σπασμούς. Κατάλαθα ότι μάταια προσπαθούσε να συγκρατήση τά δάκρυά της. Καί Ασφικά άδοιχε να νελιά και να κλαίη σάν τελλή! "Ανατρίχισα! Η Φλωράνς Μπρινιόλ ή ήρωική «Χ. 23», είχε πάθει μιά τρομακτική άστεική κρίση! Είχε θυμηθή όλη τήν άγριότητα και τη φρίκη του πολέμου!

Έφωνα από το Μορλαί με τήν καρδιά συντριμμένη από τη θλίψη. Η Φλωράνς Μπρινιόλ, ύπηρετώντας τήν πατρίδα της, είχε κατακτήσει μιά άρωστη κι' ύστερη ή γυναίκα, που έσπουσε κάθε τόσο σε σπαραχτικά κλάμματα.

ΖΟΥΛΙΕΝ ΣΩΜΙΕ

ΠΑΝΣΕΔΕΞ

Η εκπλήρωση του καθήκοντος, άφήνει πολλές φορές στην ψυχή μας κάτι παρόμοιο με τύμη. Αυτό ποέρχεται απ' το φόβο μας, μήπως δεν ήταν άρκετό το καλό που έκάναμε.

ΓΚΑΪΤΕ

Υπάρχουν και γυναίκες, που στρώνουν με λουλούδια τους δρόμους της ζωής μας, και ή όποιες, όταν μds συνδέουν με τους Ιερούς του έρωτος θεομούς, προκαλούν στην ψυχή μας τήν άνοιξη των πιο ύψηλων κι' εύγενικών αισθημάτων. Έυλογημένες να είναι ή γυναίκες αυτές!...

Σίλλερ

